

Beköszöntő

Jelzésértékűnek tekintjük, hogy az egészségügyi intézmények gazdasági-műszaki ellátását biztosító munkatársak megtartása és megbecsülése érdekében nemcsak az Egészségügyi Gazdasági Vezetők Egyesülete és társszervezeteink, a Kórházszövetség, a Medicina 2000 valamint a kórházak főigazgatói szólalnak fel, hanem azt az IME Szerkesztősége is fontosnak tartja, és ismét lehetőséget ad a megnyilvánulásra.

Az Egészségügyért Felelős Államtitkárság is tárgyal és munkálkodik az egészségügyben dolgozó mintegy 20 ezer munkatárs bérének ügyében, immár az EGVE bevonásával. Nagy felelősséget jelent egy egészségügyi intézmény az év minden napjára, a nap 24 órájára kiterjedő folyamatos és biztonságos működtetése. Nyilvánvaló, hogy az orvos szakmai munkát segítő, azt kiszolgáló gépek és berendezések, a diagnosztikai és terápiás géppark folyamatos üzemképes állapotban tartása az egyik legfőbb feladat. Azonban ez egy egymásra épülő rendszer, hiszen az energiahálózat, az épületfelügyeleti rendszerek működtetése ugyanolyan fontos a gyógyításhoz és a betegbiztonsághoz. Sorolhatnánk tovább a teljesség igénye nélkül a gyógyszer és szakmai anyag ellátást, az étkeztetést, takarítást, szállítást, a kórház higiénét, a betegbiztosítási, sugár-, érintés-, munka-, tűz-, környezet-, adat-, katasztrófavédelemet is, melyek mind a betegellátás és munkabiztonság érdekében merülnek fel.

Felelősséget várunk el munkatársainktól az ellenőrzések során, legyen az hatósági vagy felügyeleti. Az ÁNTSZ, OEP, MEP, ÁSZ, KEHI, TB, Munkaügyi Felügyelet mindennapos „vendégek” az intézményeinkben. Az elvárások tehát változatlanok, ehhez képest igen korlátozottak a gazdasági igazgatók és e terület középvezetőinek humán erőforrás menedzsment lehetőségei. A bértábla és személyi juttatások fedezete a 8 évvel ezelőtti, a minimálbérre és garantált bérminimumra történő kiegészítés fedezete évről-évre kimarad a költségvetésből.

Öröm, hogy az orvosok és szakdolgozók bére sok év után rendeződni látszik, és előremutató, tervezhető jövőt vetítenek fel az ezzel kapcsolatos rendelkezések. Napjainkban teljesítik a bérszámfejtésben dolgozó kollégáink azokat az adatszolgáltatásokat, amelyek nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy az érintettek október elején az emelt bérüket hiánytalanul megkaphassák. Teszik ezt annak a szomorú ténynek az ismeretében, hogy ők és munkatársaik ismét és sokadszorra kimaradtak a béremelésből.

Az egészségügyi humán erőforrás válság már nem csak az egészségügy szakmai területén van jelen. Igaz, hogy a gazdasági-műszaki ellátásból kevesen mennek külföldre, de egyre többen hagyják el intézményeinket és az ágazatot, és vállalnak munkát a gazdaság egyéb területén. Jól képzett, szakmai tapasztalatokkal felvértezett, megbízhatóan teljesítő szakemberekről beszélünk. Meggyőződésünk, hogy megtartásuk, anyagi megbecsülésük nagyságrendekkel kevesebb pénzügyi forrást igényelne, mint hiányuk pótlása, netán egy új rendszer felépítése. A műszaki, közgazdasági, számviteli jogi képzésből több fiatal munkaerő kerül ki, mint az egészségügyi szakképzésből, azonban ezeknek a fiataloknak a jelenlegi egészségügyben nem tudunk jövőképet, stabilitást, versenyképes bért adni.

Ha a kjt. szerinti minimumtól eltérített bért adunk egy-egy nélkülözhetetlen munkakör betöltőjének, akkor olyan bérfeszültséget generálunk az amúgy is elkeseredett munkatársak között, hogy az a vezetői munkát nehezíti meg. A más területen elhelyezkedő munkatársak pótlása nem csak egyszeri többlet bérkiadást jelent (a 8 évvel ezelőtti bérszinten nem találunk képzett szakembert), járulékos költségekkel is jár. Hiszen speciális ismeretek szükségesek, gyakorlati tapasztalatra kell szert tenni az önálló munkavégzéshez. A jól felkészült, sok tapasztalattal rendelkező munkatársakat vétek, sőt bűn elengedni. Veszni hagyjuk értékeinket, ami hosszú távon többre kerül, mint 8 küzdelemmel teli év után végre rendezni az elavult bértáblát, és megfizetni azt a munkát, amelyet elvárunk, és amelyet teljesítenek.

Ahhoz, hogy a betegellátás zavartalan legyen, kell a tapasztalt kolléga, és kell a jól képzett fiatal is, aki átveszi a helyi tudást és ismeretet, és szükség van minden benne résztvevő munkatárs felelősségteljes munkájára. Amíg a meglévő rendszert kell működtetni, legalább ne a frusztráljuk őket, becsüljük meg anyagilag, támogassuk szakmailag és lelkileg. Amikor változtatást kell végrehajtani, tegyük azt megfelelő előkészítéssel és körültekintően. Gazdaságosabb a meglévő értékeket megtartva fejleszteni, átalakítani, mint folyamatos bizonytalanságban újat építeni. Tanuljunk az orvosok és szakdolgozók elvándorlásának példájából, vonjuk le a következtetéseket és törekedjünk az értékes munkatársak megbecsülésére!

*Törökné Kaufmann Zsuzsanna
jelölt elnök, EGVE*